

INFORMATION SERVICE

39 VICTORIA STREET,
LONDON, S.W.1

NOTES SOBRE LA SITUACIÓ CATALANA I ESPANYOLA

L'estudi de documents i d'informacions rebudes de Barcelona i els canvis d'impressions que els nostres components i amics han tingut aquest estiu amb elements de l'interior, permeten senyalar els punts següents referents a la situació actual als Països Catalans i a Espanya:-

I - PAÏSOS CATALANS.

1.- El franquisme ha fracassat en l'opinió pública catalana en tres aspectes importants:

- a).- Ha perdut una gran majoria dels que eren franquistes en 1939 i que avui ja fa temps han deixat d'esser-ho.
- b).- No han guanyat la generació jove de la post guerra. Doncs, ha perdut la possibilitat de continuar.
- c).- La llengua s'ha conservat, més per la seva pròpia vitalitat que no pas per cap defensa organitzada (a excepció dels cursos dels darrers anys).

Emperò:-

- a).- Entre la gent gran subsisteix el record dels assassinats i robaris del 1936. Hi ha una aversió a tot el que representi un retorn a aquella gent o a aquella situació.
- b).- Entre la gent que ha fet diners i la burgesia en general, salvant, però, valuoses minories, regna el panxa-contentisme i la satisfacció. Hi ha botiflers, i n'hi hauria hagut més encara si el règim no hagués estat tan inepte i no estés ja tan desacreditat. L'alta burgesia fins ara no sembla haver estat capaç de crear cap iniciativa ni donar cap guiatge, ni nacionalment ni políticament. Tot el que desitgen és que el franquisme continui amb el Franco o amb un Rei. El principi guaiador de la burgesia catalana d'avui és l'egoisme més estret i més curt de vista. La única preocupació és el guany material immediat i el gaudir, amb ostentació, de la riquesa, sense cap previsió per al futur. S'aprofiten del règim, però no farien cap sacrifici per a defensar-lo.
- c).- Entre els joves hi ha, una manca d'educació política i, en general, d'interès per als afers públics, i una gran desorientació. Per consegüent, si bé la majoria és passivament anti-franquista tan sols petites minories tenen idees constructives sobre la manera de crear un futur règim nacional català i democràtic.

2.- Donada la intensitat i la durada de l'opressió, més dura a Catalunya que a Espanya, difícilment pot parlar-se d'una oposició activa, forta i capaç d'enderrocar el règim.

Existeixen grups representatius de tendències polítiques més o menys organitzats. Aquests grups actualment són numèricament molt reduïts, la qual cosa no vol dir que en circumstàncies normals no tinguessin ràpida creixença.

Creixeran els que responguin a les necessitats i a les tendències econòmiques, socials i polítiques del moment. El fet que abans del 1936 algun d'aquests grups haguessin tingut molta importància no vol dir que la tornin a tindre en el futur. Ningú no creu que la Lliga torni a ressucitar, i l'Esquerra si resta immutable en les idees d'avui, que són les del passat, haurà mort sense successió.

3.- El sector avui més extès i organitzat és la democràcia cristiana puix pot recolzar en l'organització eclesiàstica, fet que posa els cristians demòcrates en una situació d'afavoriment en relació als altres grups que no poden disposar de cap manera de protecció